

Uge, kan jeg oplyse, at den ganske vist udgør 18 Mill. Kr., men naar der fradrages det Beløb, jeg har nævnt, de 5 Mill. Kr., og det andet hyppig omtalte Beløb paa 1,846,000 Kr. og saa tillige ca. 3 Mill. Kr., om jeg ikke husker fejl, der ogsaa ere bestemte til Sjærnbanebygning, men endnu ikke ere komne til Udbetaling som Følge af, at der ikke endnu har været Brug derfor, bliver der overordentlig lidt tilbage af virkelig effektiv Kassebeholdning. Det bliver en meget knap Beholdning, og det uanset, at der ganske vist, som den ærede Ordfører med Rette pegede paa, er kommet over Forventning store Beløb ind baade ved de indirekte Afgifter og ved Sjærnbanerne, saa store Beløb, som maaste ingen havde turdet gøre Regning paa især i de for Landet ellers saa knappe Tider. Naar den ærede Ordfører nævnte, at adskillige Udgifter nominelt ere smaa, men effektivt blive større, og som Eksempel anførte Udgifterne til Rigsdagen, kunde den ærede Ordfører med samme Ret have tilføjet Udgifterne til det kongelige Teater, som dog ogsaa i sig rummer en nødvendig Underbalance paa mere end hundrede Tusinde, snarere op mod 200,000 Kr. Dertil kommer altsaa, som den ærede Ordfører pegede paa, de Udgifter, der ville afhænge af § 28 paa Finansloven, de større Poster til Nedfættelse af Skatten, saafremt den Lov, der vedrører disse Forhold, bliver vedtagen, og Beløbet til Afløsning af Sukkerfogeriet, som jeg paa ingen Maade, skønt vi nærme os Slutningen af den almindelige Rigsdagsperiode, har opgivet at kunne opnaa. Jeg skal ellers ikke komme ind paa denne Materie, skønt det kunde være noget fristende for mig. Jeg kan altsaa ikke anerkende, at den finansielle Status, som foreligger nu, naar Finansloven gaar op i Landstinget, kan siges at være tilfredsstillende paa en saadan Maade, at man kunde se bort fra den nærliggende Udvej, som jeg før pegede paa: at søge Dækning ved Statslaan. Jeg beklager meget, at den ærede Ordfører ikke bestemtere har villet yde sin Tilslutning til at gaa denne Vej, thi baade Posten til Afløsning af Ribe—Bedsted-Banen, som jo i sig rummer en heldig finansiell Afgørelse, der vil medføre Besparelse for Statskassen, og Posten til Indførelse af Statsdriften mellem Esbjerg og Barsebton ere virkelig vedtagne Poster i dette Øjeblik paa Finansloven. Jeg kunde derfor som sagt meget ønske en klarere Udtalelse fra den ærede Ordfører, idet jeg jo ikke ved, naar jeg f. Eks. i Morgen vilde fremsætte Lovforslag om at give Finansministeren Bemyndigelse til at udstede Obligationer i Anledning af den noksom omtalte Post 822,000

Kr. til Afløsning af Ribe—Bedsted-Banen, om jeg vilde finde den fornødne Tilslutning i Folketinget eller ikke. For mig staar der altsaa ikke andet tilbage i Øjeblikket end at reservere mig min Ret til at kunne fremsætte et saadant Forslag og ogsaa senere eventuelt Forslag til Dækning af den anden Post.

Klausen: Forinden vi gaa over til endelig at stemme over Finansloven, maa det maaste være mig tilladt paa mit Partis Vegne at motivere den Afstemning, vi agte at følge. Der foreligger jo tre Alternativer, nemlig enten at stemme for Loven eller at stemme imod den eller at undlade at stemme. Hvad det første angaar: at stemme for Finansloven i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, er det umuligt for Socialdemokratiet at gøre det, og den væsentligste Grund dertil er den, at denne Finanslov indeholder saa store Militærbevillinger, at vi maa anse dette for aldeles uforsvarligt. Ikke mindre end over 18 Milioner Kroner eller 27 pCt. af Statskassens Indtægter skulle efter det foreliggende Finanslovsforslag anvendes til Militarismen. Dertil kommer, at der findes betydelige Beløb til de provisoriske Befæstningsanlæg, og hvis Socialdemokratiet stemte derfor, vilde vi ikke alene svigte det Program, vi kæmpe for, men vi vilde ligesom svigte det Løfte, vi have givet vore Vælgere. Alene af den Grund er det os derfor umuligt at kunne stemme for det foreliggende Finanslovsforslag. Vi have jo selv foreslaaet en Række Nedfættelser paa de militære og andre Omraader til et Beløb af over 3 Mill. Kroner. Disse Nedfættelser ere uden Maade og Barmhjertighed nedfablede i dette høje Ting, og af disse Grunde se vi os ikke i Stand til at stemme for Finansloven. Hvad det andet Alternativ, at stemme imod Finansloven, angaar, da kan jeg sige, at vi, som Situationen foreligger i Øjeblikket, heller ikke ville være i Stand hertil. Vi have under Finanslovbehandlingen søgt at forbedre Finansloven efter bedste Gode, saa at dens store og rige Indtægter kunne komme Smaafolk til gode i større Udstrækning end hidtil; ligeledes have vi søgt at faa Penge til Ophjælp af Erhvervslivet her i Landet, og jeg maa sige, at det til Dels er lykkedes ved Samarbejde mellem Socialdemokratiet og de forskellige politiske Partier at faa sat Beløb ind paa Finansloven, som vi ikke kunne andet end glæde os ved. Jeg skal med det samme rette en Tak til mine Kolleger i Finansudvalget for den loyale Maade, hvorpaa Arbejdet er ledet,